

Karadeniz Teknik Üniversitesi
Bilgisayar Mühendisliği Doktora Öğrencisi
Hakan AYDIN
379449

c-1)

Bilinenden bilinmeyene ilkesi:

Öğrenci bir şeyi öğrenirken, önceden öğrendikleriyle yani bildikleriyle bağlantı kurarsa daha kolay öğrenir. Bu nedenle öğrenme – öğretme sürecinde önce öğrencilerin ne bildiklerinden başlanması sonrası, bilinmeyenlere doğru bir sıra izlenmelidir. Bir öğretmen derse girdiğinde öğrencilerinin neyi ne kadar bilip bilmediğinin farkında olursa yeni bilgileri öğrencilerinin eski bilgileriyle bağlantı kuracak ve bilgilerine aktaracaktır. Böylelikle onların çok daha çabuk, kolay ve kalıcı öğrenmelerini sağlar.

Örnek: Değişken programlamada bir verinin tutulduğu alandır. Basit bir programda ihtiyacımızı birkaç değişken ile sağlayabiliriz. Ancak programın işlevi ve karmaşıklığı arttıkça 100'den fazla değişkene ihtiyac duyabiliriz. Bu durumda 100 tane değişken tanımlamak kodun kalabalıklaşmasını ve okunurluğunu azaltmakta ve programın çalışmasını olumsuz etkilemektedir. Bu olumsuzlukların üstesinden gelebilmek için dizi kavramı oluşturulmuştur. Bir dizi, her bir değişkenin tuttuğu verileri toplu olarak tutmayı sağlamaktadır. Yani birbiriyle ilişkili değişkenlerin oluşturduğu bir grup olarak dizi tanımlanabilir.

Hazırbulunuşluk ilkesi:

Bireylerin bir işi yapabilmek için gerekli olgunlaşma düzeyine ulaşmasının yanında, o işi yapabilmesi için gerekli bilgi, beceri ve tutuma da sahip olması gerekir. Davranışçı kuramlara göre hazırbulunuşluk bireyin uyarılara uygun karşılık verebilme yeteneğidir. Bilişsel kuramlara göre hazırbulunuşluk, öğrencinin yeni bir konuyu algılayabilmesi için gerekli bilişsel örüntüye sahip olma durumudur. Eğer birey yeni karşılaştığı durumu algılamak için yeterli hazırbulunuşluk düzeyinde değilse, konunun öğrenilmesi için gerekli bilgi ve beceriler bireylere kazandırılmalıdır. Yapılandırmacı öğrenme yaklaşımına göre öğrenciler farklı hazırbulunuşluk düzeylerine sahiptirler, dolayısıyla da karşılaştıkları yeni durumları/bilgileri kendilerine özgü biçimde yapılandırmalarında bu yaşantılardan hareket edilir. Dersin giriş aşamasında öğretmenler sorular yönelterek öğrencilerin konuyla ilgili geçmiş yaşantılarını, şemalarını, neyi ne kadar bildiklerini ortaya çıkarır. Böylece sunacağı yeni bilgiyi nasıl sunması gerektiğini tespit etmiş olurlar. Bireyler en iyi duygusal olarak öğrenmeye hazır olduklarında öğrenirler. Eğer öğrenmelerinin gerekliliğine inanmıyorlarsa öğrenmezler. Öğretmen bu konuyu öğrenmelerinin gelecekte onlara ne fayda sağlayacağını açıklaması gerekir. Öğrencilerin dinlenmiş, sağlıklı ve fiziksel yetenekler açısından da hazır olması gerekir. Çünkü öğrencinin kendisinin birçok şeyi yapmasını, zihinsel olarak muhakeme etmesini ve etkinliklere katılmasını gerektirir.

Örnek: Bilgisayar mühendisliğinde yazılım geliştirilirken kullanılan nesne programlama mantığı vardır. Bu mantığın öğrenilmesi için programlara giriş dersinde anlatılan değişken, dizi, döngü, koşul, fonksiyon gibi kavramların öğrenmiş olunması gerekir. Bunları

öğrendikten sonra nesne programlama mantığının temeli olan nesne, miras, çok biçimlilik vb. Kavramlar anlatılır. Hazırbulunuşluk, bir kavramın öğrenilebilmesi için o kavramla ilgili ön kavramları bilmeyi gerektirdiğinden burada da nesne programlamadaki nesne, kalıtım, çok biçimlilik kavramlarının öğrenilebilmesi için programlama mantığının temelindeki değişken, dizi, döngü vb. kavramların bilinmesi gerektiğini ifade edebiliriz. Örneğin temel olarak bir nesne, değişken ve fonksiyonlardan oluşmaktadır. Hazırbulunuşluk ilkesi gereği öğrenci değişken ve fonksiyon kavramlarını bilmeli. Ayrıca derse gelen öğrencilerin bu temel kavramları hatırlaması için basit ödevler vererek hatırlamasını sağlarım. Ve ders sonunda da anlattığımla ilgili pekiştirme amaçlı ödevler vererek bir sonraki konu için temel oluşturmuş olurum.

Motivasyon ilkesi:

Motivasyon bir insanı belirli bir amaç için harekete geçiren güç demektir. Motivasyon harekete geçirici, hareketi devam ettirici ve hareketi veya davranışları olumlu yöne yönettirir. Motivasyon, “öğrenmeyi teşvik eden ve sağlayan şartlar” (Büyükkaragöz, Çivi, 1996), “bireyin gereksinimlerini doyumak amacıyla, eyleme geçmek isteği içinde bulunma”(Başaran, 1994: 251), “organizmayı harekete geçiren durum”(Bacanlı, 2003: 204), olarak tanımlanmaktadır.

Motivasyon; içerisinde değerlerin, güdülerin ve ihtiyaçların, gerilimlerin veya beklentilerin yer aldığı bir olgudur. Yani motivasyon insan davranışlarının belirlendiği, etkilendiği ve açıklandığı bir yönetim sürecidir.

Örnek: Dizi kavramının önemini, nerede kullanılacağını ve neden ihtiyaç duyacağını vurgularım. Öğrenci gerek ders için gerekse de mesleki hayatında bu kavramla sıklıkla karşılaşacağını anlarsa motivasyonu artar. Herkes ödülü sever, öğrencilere vereceğimiz ufak ödüllerle onların motivasyonlarını yüksek tutabiliriz. Derste hangi alanlarda kullanıldığını soru cevap ve bir örnek üzerinde vurgulayarak bir beyin fırtınası ile motivasyonları artırılabilir. Dersin başında, dersin sonunda anlattıklarımla ilgili ufak bir soru cevap yapacağımı ve başarılı olanlar için ödül vereceğimi belirtirim. Ek olarak anlatılan konu üzerinde öğrencilere ödevler verilerek dersin geri dönüşleri alınabilir. Ayrıca puan alma ödevleri verilerek konu üzerinde öğrencilerin çalışma istekleri artırılabilir.

c-2)

Her derse uygulanabilecek tek bir yöntem yoktur. Yöntemin derse, amaca, öğrenciye, öğretmenin tutumuna ve çevre koşullarına uygunluğu önemlidir. Eğitim hedeflerinin gerçekleştirilmesi için bir derste birden çok öğretim yöntem ve tekniklerini kullanmak daha etkili bir yoldur. Çağımızda öğretim ilke ve metotlarını öğretmen, öğrenci ve ders faktörleri dışında belirleyen birçok gelişme vardır. Her öğretim metodu her derse, her konuya, her öğrenci grubuna, her öğretim düzeyine uygun olmayabilir. Değişik durumlarda değişik metotların kullanılması gerekir.

Yöntem Seçimini Etkileyen Faktörler

1. Öğretmenin Yönteme Yatkınlığı
2. Zaman ve Fiziksel İmkanlar
3. Maliyet

4. Öğrenci Grubunun Büyüklüğü
5. Konunun Özelliği
6. Dersin hedefleri
7. Programın Niteliği
8. Öğrenci Grubunun Tutumları
9. Öğretmenin Kişiliği
10. Sınıf Atmosferi
11. Araç-gereç Durumu
12. Öğrenci Özellikleri

Yukarıdaki maddeler öğretmenlerin öğretim yöntemini belirlerken dikkate alması gereken hususları ifade etmektedir. En temel yönden ele alırsak öğrenci düzeyi düşük bir sınıfta ağır matematik konularının işlenmesi ve öğrencilerden hemen bunun anlaşılmasını istemek doğru bir söylem olmaz. Ya da kimya öğretmeninden matematik dersinin anlatılmasının istenmesi uygun olmayan durumları ifade eder. Köy okullarındaki coğrafya dersi ile şehir okullarındaki coğrafya ders örneklerinin benzer olması her zaman beklemez. Öğretmen durum ve koşullara göre en yüksek performans durumunu dikkate alarak ders işlemeye dikkat etmelidir.

c-3)

Başarı Testi : Kişinin eğitim süreci içinde veya belirli çevre koşulları altında ne kadar öğrendiğini ölçen testlerdir. Bu testler, bireylerin geçmişte ne kadar öğrendiğini ortaya çıkarmak için kullanılabilir. Esas olarak bireyin ileride ne kadar öğrenebileceğinin değil geçmişte ne kadar öğrendiğinin belirlenmesinde kullanılır. Üç tür başarı testi yaygın kullanılır.

1. Erişi testleri, amaçlanan davranışlardan hangilerinin ne ölçüde öğrenildiğini/kazanıldığını ölçmeyi amaçlar.
2. İzleme testleri, amaçlanan davranışların her birinin ne ölçüde kazanıldığını ve hangi düzeyde öğrenme eksik ve güçlükleriyle karşılaşıldığını belirlemeyi amaçlar
3. Hazırbulunuşluk(düzey belirleme) testleri, Bir ders ya da kursa başlamadan önce öğrenenlerin sahip olması gereken kazanım veya davranışlardan ne kadarına sahip olduklarını belirlemek amacıyla kullanılan testlerdir.

Ölçme araçlarının geliştirilme Aşaması

- 1-Testin amacını belirleme
- 2-Test ile ölçülecek hedeflerin belirlenmesi ve belirtke tablosunun hazırlanması
- 3-Soru sayısının ve tipinin belirlenmesi
- 4-Sınav süresini belirleme
- 5-Test maddelerinin yazılması uzman kişilerce incelenmesi
- 6-Testin pilot uygulanması

7-Madde analizi ile madde seçimi

8-Teste son şeklin verilmesi

Test planında aşağıdaki aşamaların sırasıyla izlenmesi gerekir:

1-Ölçmenin ne amaçla yapıldığının belirlenmesi,

2-Belirtke tablosunun hazırlanması

3-Testte yer alacak madde türlerinin belirlenmesi,

4-Test maddelerinin içeriğinin ve sayısının belirlenmesi

5-Bir bütün olarak testin oluşturulması

6-Testin uygulanması

7-Ölçüm sonuçlarının değerlendirilmesi

8-Değerlendirme sonuçlarının kullanılması

c-4)

Geçerlik: Genel anlamda geçerlik, bir ölçme aracının ölçmeyi amaçladığı özelliği başka özelliklerle karıştırmadan, doğru bir şekilde ölçmesidir. Ölçme aracımız geliştirildiği amaç için geçerli sonuçlar verir. Çünkü ölçmeyi amaçladığımız şeyin(özelliğin) ölçme aracımız tarafından ölçülebilme derecesi bize geçerliği verecektir. Geçerlikte ölçülmek istenen özelliğin diğer özelliklerle karıştırılmaksızın ölçülebilmesi geçerliği artırmaktadır.

Kapsam Geçerliği => Burada maddelerin, hedef davranışları iyi bir örneklem ve uzman kanısına dayalı bir değerlendirmenin olması gerekmektedir. Kapsam geçerliliği için öncelikle testin ölçmeyi amaçladığı içeriğin net bir şekilde tanımlanması gerekir ve içeriği kapsayacak sayıda test maddesi hazırlanmalıdır.

Test geliştirilirken tüm amaç ve hedef davranışları ölçülmelidir. Ör=> Yarılanma süresi 10 yıl olan 1000 gram radyoaktif bir elementten 50 yıl sonra ne kadar geride kalır?

Soru incelendiğinde bir öğrencinin bu soruyu kimya bilgisini kullanmadan tamamıyla matematik becerisiyle çözebileceği anlaşılmaktadır. Sorulan sorunun gerçekten ölçmeyi amaçladığı davranışı ölçüp ölçmediği de yine uzmanlık isteyen bir konudur.

Eşzaman geçerliği => Bu geçerlikte ölçüt puanları, ölçme aracından elde edilen puanlarla aynı zamanda veya daha önce elde edilmiş olacaktır. Bu puanlar arasındaki korelasyona dayalı geçerliğe eşzaman geçerliği denir. Uyum, benzer ölçekler, uygunluk, zamanda geçerlik gibi adlarla da ifade edilebilir. Bu geçerlikte kullanılacak ölçüt puanlar, aynı veya benzer değişkenleri ölçtüğü bilinen testlerden elde edilen puanlar olabilir. Ayrıca bireylerin önceki yıllara ait sınavlardan aldıkları ve başarılarını gösteren puanlar veya öğretmen görüşleri de olabilir.

Görünüş geçerliği => Bir ölçme aracı ya da ölçek ilk baktığınızda size ölçmek istediğiniz kazanımlarla ilişkili duruyorsa görünüş geçerliği sağlanmaktadır. Yani teste ilişkin teknik

olmayan bir özelliktir denebilir. Burada bir ölçme aracının ismi, açıklamaları ve sorularıyla ölçmeyi amaçladığı özelliği ölçüyor görünmesi gerekir.

Ölçüt geçerlik=> Seçme ve yerleştirme amaçlıdır. Ölçüt geçerliği, bireylerin o testten elde ettiği puanlarla, aynı özelliğe yönelik geçerliği ve güvenilirliği belirlenmiş farklı bir testten aldıkları puanlar arasındaki korelasyona bakılarak hesaplanır.

Yapı geçerlik=>Yapı geçerliliğinde önemli olan, ölçülecek yapının nasıl tanımlandığıdır. Yapı geçerliliğinde ölçme aracı ya da testten elde edilen sonuçların, o araçla ölçülmek istenilen kuramsal yapıyı ortaya koyabilmesidir. Yapı geçerliği, geçerlik analiz edilirken hazırlanan ölçüm aracının ya da ölçeğin uzman görüşüne başvurarak kontrol edilmesi gerekmektedir.

Yordama geçerliği => Bir testin yordama geçerliği, o testten elde edilen puanlarla testin yordamak için düzenlendiği değişkenin doğrudan ölçüsü olan ve daha sonradan elde edilen ölçüt arasındaki korelasyondur. Bu şekilde hesaplanan korelasyon katsayısına yordama geçerliği katsayısı denmektedir. Korelasyon katsayısının büyüklüğü yüksek yordama geçerliğini ifade etmektedir. Yordama geçerliğinde önceden elde edilen test puanlarıyla sonradan elde edilen ölçüt ölçüleri arasındaki korelasyon katsayısının hesaplanması gerekir.

Güvenirlik, ölçme sonuçlarının rastgele hatalardan arınık olma derecesidir. Ya da aynı koşullarda ölçme sonuçlarının tutarlılığı veya tekrarlanabilirliğinin bir derecesidir. Yani ölçme araçları tekrarlandığında benzer sonuçlar verebilirse güvenilirlik vardır. Güvenirlik, geçerlikten sonra ikinci önemli özellik olarak karşımıza çıkar.

Güvenirlik belirleme yöntemleri ikiye ayrılır.

1) Tek uygulamaya dayalı yöntemler

a. Kuder-Richardson KR-20 ve 21=> Bir test ölçtüğü özellik bakımından homojen olması gerekir. Bu aynı özelliği veya değişkeni ölçebilmesi demektir. Ölçülen özellik homojen değilse testteki maddeler arasındaki tutarlılık azalacak ve test puanlarının yorumlanması zorlaşacaktır. KR-20 formülü, testteki her maddenin birbirleriyle paralel olduğunu, aynı ortalama ve varyansa sahip olduğunu kabul eder. Her bir sorunun doğru cevabına bir puan verilerek, yanlış cevaplanan veya boş bırakılan her bir soru için puan verilmeden puanlanan testlerde güvenilirlik katsayısını belirlemek için uygulanabilmektedir. KR-21 madde güçlükleri indekslerinin eşit olduğunu varsaydığından dolayı madde güçlükleri arasındaki farklılıklara duyarlı değildir. Eğer testteki maddeler güçlük indeksi bakımından birbirinden farklı, yani heterojen bir dağılım gösteriyorsa KR-21 ile hesaplanan güvenilirlik katsayısı KR-20 ile hesaplanandan daha düşük çıkacaktır. Bu nedenle KR-21 ile hesaplanan iç tutarlılık katsayısı, tutarlılığın(güvenirliğin) alt sınırı olarak kabul edilmelidir.

b. Cronbach Alpha => Cronbach Alpha(α) güvenilirlik katsayısı, bir testin iç tutarlılığını belirlemeyi amaçlayan istatistiksel bir tekniktir. Ağırlıklı puanlama veya dereceleme yöntemiyle puanlamanın(çoklu puanlanabilen) uygulandığı durumlarda kullanılır. Ayrıca kısa cevaplı testlerin güvenilirliğinin bulunmasında da kullanılır.

c. Hoyt'un Varyans Analizi=> Bireyler ve maddeler arası değişim hakkında bilgi vermesi açısından Hoyt'un yöntemi modern test teorisine geçiş olarak görülebilir. Güvenirlik değeri;

pratikte, bireylere ait kareler ortalamasının (varyansın) hata kareleri ortalamasından farkının bölünmesiyle elde edilir.

d. Testi Yarılama (Eşdeğer Yarılar) => Bu yöntemde geliştirilen test öğrenci grubuna tek oturumda uygulanır. Ardından test iki eş yarıya bölünür ve her bir yarıdan öğrencilerin aldığı test puanları belirlenir. Testi yarılama da birçok yöntem kullanılabilir. Bunlardan bazıları

i. Rasgele atama yoluyla

ii. Madde numaralarına göre tek ve çift olarak

iii. Benzer davranışları ölçen madde belirleme

iv. Testi tam ortasından ikiye bölme

v. Madde güçlüklerini dikkate alma

şeklinde sıralanabilir. Bu işlemlerden sonra öğrencilerin testin her iki yarısından aldıkları puanlar hesaplanır. İki yarıdan alınan puan takımları arasındaki korelasyon belirlenir. Buradan hesaplanan katsayı yarıların eşdeğerliğinin bir göstergesidir. Bu değer aynı zamanda eşdeğer yarılardan birinin güvenilirlik katsayısı olarak da kabul edilebilir. Son olarak testin tümüne yönelik güvenilirlik katsayısı Sperman-Brown veya Rulon formülü ile bulunur.

e. Puanlayıcılar arası tutarlılık=> Puanlayıcı güvenilirliği birbirlerinden bağımsız iki ya da daha fazla puanlayıcının aynı değerlendirme ölçeğini kullanarak aynı içeriğe yönelik verdikleri puanlar arasındaki tutarlığın derecesidir. Bu anlamda güvenilirlik, puanlayıcılar arası tutarlılığı ifade etmektedir. Puanlayıcılar arası güvenilirliği belirlemede yaygın olarak kullanılan puanlayıcıların verdikleri puanlar arasındaki korelasyon katsayısını belirlemektedir.

2) İki uygulamaya dayalı yöntemler

a. Test-Tekrar Test Yöntemi => Burada aynı test formunun aynı bireylere aynı koşullarda ancak farklı zamanlarda iki defa uygulanmasıdır. Bu yöntem, iki uygulama arasındaki sürede öğrenci grubunun ölçülen becerilerinde değişimin olmadığını kabul eder. Gerçekte, bir test aynı öğrenci grubuna iki defa uygulandığında yüzde yüz tutarlı sonuçlar almak zordur. Çünkü iki uygulama arasında öğrencilerin yetenekleri değişebilir, hastalık, yorgunluk, isteksizlik vb. test başarılarını etkileyebilir. Belirtilen varsayımın sağlanabilmesi için iki ölçüm arasında geçen sürenin iyi ayarlanması gerekir. Bu süre ne öğrencilerin ilk uygulamadaki test sorularını hatırlayacak kadar kısa ne de becerilerini farklı uygulamada geliştirebilecekleri kadar uzun olmalıdır. Genellikle testin tekrarı için 3 haftalık bir sürenin yeterli olacağı düşünülür. Her iki uygulamadan elde edilen puanlar arasındaki ilişki katsayısı, korelasyon tekniği ile hesaplanır. Buna güvenilirlik katsayısı denir.

b. Eşdeğer(Alternatif, Paralel) Formlar Yöntemi=> Bu yöntem test-tekrar test yönteminde karşımıza çıkan sorunlardan biri olan birinci uygulamanın ikinci uygulamadan elde edilecek puanları etkileme sorununu gidermektedir. Bu yöntemde aynı testi kullanmak yerine iki paralel test formu geliştirilmekte ve bunun üzerinden güvenilirlik hesaplama yoluna gidilmektedir. Buradaki en önemli soru, eşdeğer formların nasıl hazırlanacağıdır. Bunu yapmanın bir yolu, aynı konu ile ilgili olarak çok sayıda sorunun hazırlanması ve sonrasında bunların rasgele eşit sayıda 2 soru formuna ayrılmasıdır. Diğer bir yol ölçülecek her davranış ya da amaçla ilgili 2 farklı soru hazırlayıp rasgele soruların birini A formuna diğerini B formuna yerleştirmektir. Hazırlanan eşdeğer formlar, aynı bireylere aynı zamanda ya da

ölçülen özellikte bir değişme olmayacak kadar kısa bir zaman aralığında uygulanır. Güvenirlilik katsayısı 2 eşdeğer formdan elde edilen puanlar arasındaki korelasyon katsayısıdır. Güvenirlilik katsayısı +1.00'e yakınsa her iki testin de ayrı ayrı güvenilir olduğu söylenir. Bu yöntem, test yarılama yöntemine benzerdir. Aralarındaki en önemli fark eşdeğer test formları birbirinden bağımsız olarak kullanılabilir ve eşdeğer ölçme araçları olarak düşünülebilir şekilde hazırlanmalarıdır. Birbirine eşit iki test hazırlamak öğretmen için zordur. Bu yüzden bir testin eşdeğer formunun geliştirilmesi yerine testi yarılama yöntemi tercih etmek daha iyidir.

c-5)

Bu yöntem, gerçek hayatta karşımıza çıkan veya çıkma ihtimali olan bir problemin öğretmen tarafından sınıf ortamında çözülerek öğrenmenin gerçekleşmesini sağlar. Bu sayede öğrenci gerçek yaşam sorunlarıyla yüz yüze kalmaktadır. Bu sayede öğrenme aşamasında öğrenci problemle aktif olarak karşılaşmakta ve çözmektedir. Bu aşamada tartışarak olayın nedenleri ve çözümleriyle ilişkili fikirler geliştirir, olayla ilgili verileri analiz edebilirler. Temel olarak buluş yoluyla öğrenme yaklaşımını temel alır. Örnek vermek gerekirse hukuk fakültesinde bir derste gerçek hayattan alınan bir olay üzerinde bu yöntemin uygulanarak tartışılması ve çözüm üretilmesi verilebilir. Bu yöntem daha çok buluş yoluyla öğretim yaklaşımında ve kavrama, uygulama, analiz, sentez ile değerlendirme düzeylerindeki davranışların kazandırılmasında kullanılır.

Örnek olay incelemesi yöntemi;

(1) Genel biçim olarak örnek olay ve

(2) Sunuş biçimi olarak örnek olay olarak iki başlık altında incelenebilir.

Bir örnek olay öğretmen veya öğrenci tarafından hazırlanıp sunulabilir.

- 1) Öncelikle bu yöntem için uygun konu belirlenmelidir.
- 2) Konu ile öğrencinin hazırbulunuşluğu uygun olmalıdır.
- 3) Genellikle ideal öğrenci sayısı 30 olarak kabul edilmektedir. Kalabalık sınıflarda uygulanması zordur.
- 4) Örnek olayı öğretmen gazete, dergi, bilimsel kitaplar, resim, film vb. tekniklerle sınıfa getirebilir.

Bu yöntem uygulanırken aşağıdakilere dikkat edilmesi gerekir.

- İnceleneceği düşünülen olaya tam olarak uyan bir örnek olay yazmak bazı konularda veya durumlarda zor olabilir. Bu yüzden başlangıçta bu tam olarak belirlenmelidir.
- Örnek olayda temel bir problem bulunmalıdır.
- Örnek olayın içerdiği temel problem ve ayrıntıları iyi tespit edilmelidir. Bu çerçevede yönlendirici sorular önceden hazırlanmalıdır.
- Konu ile öğrencinin hazırbulunuşluğu uygun olmalıdır. Bu çerçevede örnek olayla ilgili öğrencilere ön bilgi verilebilir.

- Sınıf ortamında tartişmalardan çıkarılan sonuçlar ve görüş birliği sağlanan öneriler tahtaya yazılmalıdır. Burada olayın nedeni ve sonuçları üzerinde durulmalıdır. Bunların benzer olaylarda nasıl kullanılabileceği tartişılmalıdır.
- Tartışma sonunda önerilen çözümler değerlendirilmeli ve uygun çözüm yoluna sınıf karar vermelidir.
- rnek olayda kullanılacak problemin veya durumun sınıfta uygulanması sırasında görev alacak öğrenciler ve bunların görevleri çok iyi belirlenmeli ve hazırlanmalıdır.
- Öğrencileri olumsuz etkileyecek içerikli örneklere yer verilmemelidir yani olaylar iyi seçilmeli, olay içinde sınıfı korkutacak dehşet sahneleri, tiksindirecek, ahlk değerlerini zedeleyecek unsurlar ayıklanmalıdır.
- Öğretmen olay üzerindeki mümkün tartışmaları önceden düşünebilmeli, gerektiği yerde konunun dağıtılmasını engelleyerek, gerektiğinde tartışmaları yumuşatarak konunun eğitsel değerini her zaman yüksek tutmalıdır.
- Olay güncel olmalı, sınıfın düşünme ve tartışmaya katılma güdülerini arttırmalıdır.

Derste kullanımı için aşağıdaki gibi bir örnek olay tasarlanabilir.

Örneğin ehliyet kursunun bir dersinde trafik kurallarının anlatımı bu şekilde yapılabilir. Öğretmen bazı trafik kurallarının uygulanmadığı bir video veya görüntü hazırlayabilir. Örneğin görüntüde bir yaya st geçidi kullanmak yerine araba yolundan direkt geçmeye çalıştığını belirten bir sahne olabilir. Ya da kaldırıma park edip yayaların kaldırımını kullanmasını engelleyen bir sahne olabilir. Ardından bu materyalleri öğrencilerine gösterip hangi kuralların uygulanmadığını sorabilir. Doğru cevaplar tahtaya yazılır. Eksik kalanlarda ğretmen tarafından soru cevap şeklinde öğrenciler tarafından bulunması sağlanır. Ardından ğretmen öğrencilerine kendilerinin nasıl davranması gerektiğini sorabilir.